

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA POZNAŃSKIEGO

ISSN 0551-6692

Nr 5

Poznań, dnia 15 kwietnia 1994 r.

TREŚĆ

- 49 -

Uchwała nr XXII/147/93
Rady Gminnej Zaniemyśl

z dnia 29 marca 1993 roku

w sprawie: oceny aktualności miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Zaniemyśl.

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt.5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnych (Dz.U.Nr.16 poz.95 z późniejszymi zmianami) i art.34 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz.U.Nr.17 poz.99 z 1989 r.) Rada Gminy uchwala, co następuje:

§ 1

Przyjmuje się przedstawioną przez Wójta Gminy Zaniemyśl ocenę aktualności miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Zaniemyśl zatwierdzonego Uchwałą Nr XVIII/66/87 z dnia 14 kwietnia 1987 r. (ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego Nr 4 poz. 65 z 1987 r.) i uznaje się za niezbędne dokonanie jego aktualizacji z uwzględnieniem wniosków wynikających z przedstawionej oceny.

§ 2

Do czasu uchwalenia aktualizowanego planu, dotychczasowy plan może stanowić materiały do podejmowania decyzji administracyjnych, po uzyskaniu wymaganych przepisami opinii organów samorządu terytorialnego i służb planowania przestrzennego, w oparciu o wyniki przyjętej oceny.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Zaniemyśl.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego.

Przewodniczący Rady Gminy
(-) mgr Sławomir Dudziak

- 50 -

Uchawała Nr XXXVI/113/94
Rady Gminy Kaźmierz

z dnia 3 marca 1994 r.

w sprawie: oceny aktualności miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Kaźmierz.

Na podstawie art. 34 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz.U. z 1989 r. Nr 17 poz. 99 zm. D.U. Nr 34 poz. 178, Nr 35 poz. 192, z 1990 r. Nr 34 poz. 198 i Nr 87 poz. 505) w związku z art. 1 pkt. 25 lit. „k" ustawy z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy, a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 34 z późniejszymi zmianami) Rada Gminy w Kaźmierzu ustala, co następuje:

§ 1

W wyniku przeprowadzonej oceny aktualności miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Kaźmierz, zatwierdzonego uchwałą Nr XXV/70/92 Rady Gminy Kaźmierz z dnia 19 grudnia 1992 r. (Dz.Urz. Wojew.Pozn. Nr 3 poz 23 z 23 lutego 1993 r.) uznaje się za konieczne dokonanie częściowej aktualizacji tego planu.

Zmiany dotyczą wsi Gaj Wielki oraz wsi Pólko i polegać będą na przeznaczeniu części gruntów rolnych, położonych w tych miejscowościach na cele budownictwa mieszkaniowego jednorodzinnego.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy Kaźmierz.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego i podlega wywieszeniu na okres 14 dni na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Kaźmierz.

Przewodniczący Rady Gminy
(-) mgr Grzegorz Reinholz

- 51 -

Uchawała Nr XLV/237/94
Rady Gminy Mosina

z dnia 16 marca 1994 r.

w sprawie: utworzenia Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego na terenie łęgów rogalińskich.

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz.U. nr 114 poz. 192, Rada Gminy uchwala, co następuje:

§ 1

Tworzy się Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy, zwany dalej Zespołem, obejmujący tereny o dużych wartościach przyrodniczych, krajobrazowych i naukowo-dydaktycznych.

§ 2

1. Zespół obejmuje obszar o powierzchni 178,39 ha, z czego:
   - na terenie wsi Rogalin 138,72 ha
   - na terenie wsi Krajkowo 16,00 ha
   - na terenie wsi Sowiniec 23,67 ha

2. W skład Zespołu wchodzą:
   - łąki o powierzchni 87,58 ha
   - pastwiska o powierzchni 64,86 ha
   - nieużytki o powierzchni 2,84 ha
   - wody stojące o powierzchni 23,11 ha

§ 3

1. Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy obejmuje obszar stanowiący własność Skarbu Państwa, dla którego wykonanie prawa własności powierzono Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa na podstawie art. 5 ustawy z dnia 16 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. nr 107 poz. 464).
2. Granice tworzonego Zespołu przedstawiono na mapie w skali 1:5000 stanowiącej załącznik do Uchwały.

§ 4

Ochrona walorów Zespołu będzie realizowana przez wprowadzenie stosownych zakazów i nakazów w zakresie działalności gospodarczej i rekreacyjnej.

§ 5

Na terenie Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego wprowadza się:

I. Zakazy
1. wznoszenia obiektów i instalowanie urządzeń powodujących ujemne oddziaływanie na środowisko i krajobraz
2. prowadzenia przez teren Zespołu regionalnych linii przesyłowych, infrastruktury i szlaków komunikacyjnych
3. wprowadzania zmian stosunków wodnych niekorzystnych dla środowiska
4. lokalizacji zespołów letniskowych dla wypoczynku pobytowego
5. niszczenie obszarów zabagnionych i zatorfionych
6. prowadzenia czynności powodujących wzmożenie procesów erozyjnych
7. likwidacja zadrzewień i zakrzewień
8. używania sprzętów motorowodnych z wyjątkiem jednostek należących do Policji, Służby Leśnej i Państwowej Straży Rybackiej
9. umieszczania tablic reklamowych i ogłoszeniowych
10. wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów i innych nieczystości, innego zanieczyszczania wód, gleby oraz powietrza.
11. niszczenia gleby lub zmiany sposobu jej użytkowania
12. palenia ognisk
13. ruchu pojazdów
14. sprzedaży i spożywania napojów alkoholowych i innych środków odurzających
15. palenia tytoniu
16. zakłócania ciszy

II. Nakazy:
1. prowadzenia niezbędnych linii energetycznych wysokiego napięcia poza obszarami Zespołu
2. objęcie ścisłą ochroną wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniami
3. rekultywacji i zagospodarowania istniejących gruntów zdegradowanych
4. zakładania i uzupełniania istniejących zadrzewień wyłącznie gatunkami rodzimymi
5. prowadzenia gospodarki rolnej nie doprowadzającej do degradacji gleb i innych elementów środowiska, ze szczególnym zwróceniem uwagi na ostrożność w stosowaniu środków chemicznych
6. wyznaczenia i wykonania prostych urządzeń ułatwiających krajoznawstwo.

§ 6

Realizację celów, dla których tworzy się Zespół umożliwi plan ochrony i zagospodarowania przestrzennego, które zostaną opracowane do 31 grudnia 1995 r.

§ 7

Zapewnienie należytej ochrony Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego należy do zarządu Gminy Mosina oraz Fundacji „Majątek Rogalin" Sp. z o.o. z siedzibą przy Muzeum Narodowym w Poznaniu.

§ 8

Wykonanie Uchwały powierza się Zarządowi Gminy Mosina.

§ 9

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego.

Przewodniczący Rady Gminy Mosina
(–) Jan Jankowski

- 52 -

Aneks Nr 1

do porozumienia zawartego w dniu 8 marca 1993 r. pomiedzy Kierownikiem Urzędu Rejonowego w Szamotułach dr inż. Jackiem Grabowskim, a Nadleśniczym Nadleśnictwa Państwowego w Obornikach inż. Mieczysławem Napartym.

Strony zgodnie zmieniają porozumienie powołane na wstępie w następujący sposób:

§ 1

§ 4 porozumienia otrzymuje brzmienie:
„Wysokość zapłaty za wykonanie powierzonych zadań ustala się na kwotę 16.150.000 zł
słownie: szesnaściemilionów sto pięćdziesiąt tysięcy złotych
Powyższa kwota będzie przekazywana kwartalnie po 1/4 części."
Opłata kwartalna pomniejszona będzie o 7% z przeznaczeniem na pokrycie kosztów wykonania Ustawy przez Urząd Rejonowy.

§ 2

§ 6 porozumienia otrzymuje brzmienie:
„Powierzenie spraw objętych porozumieniem następuje na czas nie określony."

§ 3

Pozostałe warunki porozumienia nie ulegają zmianie.

§ 4

Niniejszy aneks sporządzono w czterech egzemplarzach po dwa dla każdej ze stron.

§ 5

Aneks wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1994 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego.

Szamotuły, dnia 21 stycznia 1994 r.

Kierownik Urzędu
(–) dr inż. Jacek Grabowski
Nadleśniczy
(–) inż. Mieczysław Naparty

- 53 -

Aneks Nr 1

do porozumienia zawartego w dniu 8 marca 1993 r. pomiedzy Kierownikiem Urzędu Rejonowego w Szamotułach dr inż. Jackiem Grabowskim, a Nadleśniczym Nadleśnictwa Państwowego w Pniewach mgr inż. Edwinem Krzyżagórskim.

Strony zgodnie zmieniają porozumienie powołane na wstępie w następujący sposób:

§ 1

§ 4 porozumienia otrzymuje brzmienie:
„Wysokość zapłaty za wykonanie powierzonych zadań ustala się na kwotę 43.900.000 zł
słownie: czterdzieści trzy miliony dziewięćset tysięcy złotych
Powyższa kwota będzie przekazywana kwartalnie po 1/4 części."
Opłata kwartalna pomniejszona będzie o 7% z przeznaczeniem na pokrycie kosztów wykonania Ustawy przez Urząd Rejonowy.

§ 2

§ 6 porozumienia otrzymuje brzmienie:
„Powierzenie spraw objętych porozumieniem następuje na czas nie określony."

§ 3

Pozostałe warunki porozumienia nie ulegają zmianie.

§ 4

Niniejszy aneks sporządzono w czterech egzemplarzach po dwa dla każdej ze stron.

§ 5

Aneks wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1994 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego.

Szamotuły, dnia 21 stycznia 1994 r.

Kierownik Urzędu
(–) dr inż. Jacek Grabowski
Nadleśniczy
(–) mgr inż. Edwin Krzyżagórski

- 54 -

Aneks Nr 1

do porozumienia zawartego w dniu 8 marca 1993 r. pomiedzy Kierownikiem Urzędu Rejonowego w Szamotułach dr inż. Jackiem Grabowskim, a Nadleśniczym Nadleśnictwa Państwowego w Sierakowie inż. Jarosławem Nowakowskim.

Strony zgodnie zmieniają porozumienie powołane na wstępie w następujący sposób:

§ 1

§ 4 porozumienia otrzymuje brzmienie:

„Wysokość zapłaty za wykonanie powierzonych zadań ustala się na kwotę 56.150.000 zł

słownie: pięćdziesiąt sześć milionów sto pięćdziesiąt tysiecy złotych

Powyższa kwota będzie przekazywana kwartalnie po 1/4 części."

Opłata kwartalna pomniejszona będzie o 7% z przeznaczeniem na pokrycie kosztów wykonania Ustawy przez Urząd Rejonowy.

§ 2

§ 6 porozumienia otrzymuje brzmienie:

„Powierzenie spraw objętych porozumieniem następuje na czas nie określony."

§ 3

Pozostałe warunki porozumienia nie ulegają zmianie.

§ 4

Niniejszy aneks sporządzono w czterech egzemplarzach po dwa dla każdej ze stron.

§ 5

Aneks wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1994 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego.

Szamotuły, dnia 21 stycznia 1994 r.

Kierownik Urzędu
(–) dr inż. Jacek Grabowski
Nadleśniczy
(–) inż. Jarosław Nowakowski

- 55 -

Zarządzenie Kierownika Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Bydgoszczy

z dnia 17 marca 1994 r.

w sprawie: lokalnych przepisów na śródlądowych drogach wodnych

Na podstawie § 1 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 3 października 1975 r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (Dziennik Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych Nr 21, poz. 110), w związku z przepisami żeglugowymi na śródlądowych drogach wodnych stanowiącymi załącznik do zarządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski z 1992 r. Nr 4, poz. 20) i § 4 ust.2 przepisów o wyposażeniu techniczno-eksploatacyjnym statków żeglugi śródlądowej stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji Nr 178 z dnia 1 października 1975 r. w sprawie wyposażenia techniczno-ekspolatacyjnego statków żeglugi śródlądowej (Dz.Urz. Ministerstwa Komunikacji Nr 28, poz.221) zarządza się, co następuje:

Przepisy ogólne

§ 1

Przepisy obowiązują na śródlądowych drogach wodnych będących w zasięgu terytorialnym Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Bydgoszczy – zwanego dalej inspektoratem.

§ 2

Wymiary statków, zestawów pchanych i zestawów holowanych.

1. Statki i zestawy pchane nie mogą przekraczać wymiarów podanych w tabeli 1.
2. Wymiary zestawów sprzężonych, scalonych materiałów i innych obiektów pływających nie mogą przekraczać wymiarów podanych w ust. 1 – tabela 1.
3. Zestawy holowane nie mogą przekraczać wymiarów podanych w tabeli 2.
4. Na odcinku rzeki Noteci od km 136,2 do km 143,1 zestawy pchane o długości większej niż 57,0 powinny być rozłączone, a poszczególne barki przeprowadzane pojedyńczo.
5. W czasie rejsu w dół rzeki, rozłączona z zestawu druga barka pchana, powinna oczekiwać na powrót pchacza przycumowana w dolnym awanporcie śluzy Pianówka, a w czasie rejsu w górę rzeki w górnym awanporcie śluzy Mikołajewo.

§ 3

Zanurzenie statków, głębokość tranzytowa.

1. Zanurzenie statków powinno być co najmniej 10 cm mniejsze od aktualnej głębokości tranzytowej odcinka drogi wodnej, który ma statek przebyć.

Tabela 1

Lp.	Droga wodna	Statki pojedyncze			Zestawy pchane			Uwagi
		dług. [m]	szer. [m]	wys. [m]	dług. [m]	szer. [m]	wys. [m]	
1.	Rzeka Warta od ujścia rzeki Noteć km 68,2 od Lubonia km 252,0 przy stanie wody na wodowskazie w Poznaniu od 180 cm do 400 cm							
	a) w górę	57,0	9,2	5,0	57,0	9,2	5,0	pchacz + barka pchana
	b) w dół	57,0	9,2	5,0	57,0	9,2	5,0	pchacz + barka pchana
2.	Rzeka Warta od Lubonia km 252,0 do Konina km 406,6 przy stanie wody na wodowskazie w Poznaniu od 180 cm do 400 cm							
	a) w górę	57,0	9,2	2,8	57,0	9,2	2,8	pchacz + barka pchana
	b) w dół	57,0	9,2	2,8	57,0	9,2	2,8	pchacz + barka pchana
3.	Droga wodna Wisła-Odra							
	a) od km 00,0 do km 136,2 w obydwu kierunkach	57,0	9,2	3,8	92,0	9,2	3,8	pchacz + 2 barki pchane w 1 kolumnie
	b) od km 136,2 śluza Pianówka od km 143,1 śluza Mikołajewo w obydwu kierunkach	57,0	9,2	4,6	57,0	9,2	4,6	pchacz + 1 barka pchana
	c) od km 143,1 do km 226,1 w obydwu kierunkach	57,0	9,2	4,8	92,0	9,2	4,8	pchacz + 2 barki pchane w 1 kolumnie
4.	Droga wodna rz. Warta-Kan. Bydgoski							
	a) od rz. Warty km 00,0 do m. Kruszwica km 57,0 w obydwu kierunkach	57,0	9,2	4,2	92,0	9,2	4,2	pchacz + 2 barki pchane
	b) od km 57,0 do km 146,6 połączenie z Kanałem Bydgoskim w km 23,2 w obydwu kierunkach	42,0	4,88	3,65	42,0	4,88	3,65	pchacz + barka pchana

2. Zanurzenie statków przewożących ładunki płynne oprócz niebezpiecznych powinno być o 15 cm mniejsze od aktualnej głębokości tranzytowej.
3. Zanurzenie statków przewożących materiały niebezpieczne, powinno być mniejsze od aktualnej głębokości tranzytowej o co najmniej 30 cm.
4. Aktualne głębokości tranzytowe powinny być podawane na tablicach informacyjnych, ustawionych w następujących punktach dróg wodnych:
   1) śluza nr 1 – Brdyujście
      – dla rzeki Wisły w kierunku Gdańska,
      – dla drogi wodnej Wisła-Odra od Brdyujścia do Nakła-Wschód i do Santoku,
   2) śluza Lisiogon
      – dla drogi wodnej od Kanału Bydgoskiego do śluzy w Morzysławiu,
   3) śluza Nakło-Wschód
      – dla drogi wodnej do śluzy w Krzyżu i do Brdyujścia,
   4) śluza Krzyż
      – dla drogi wodnej do Kostrzyna oraz na rzekę Wartę do Poznania,
   5) miejscowość Santok przy ujściu Noteci do Warty
      – dla rzeki Noteci do śluzy w Krzyżu i Brdyujściu,
      – dla rzeki Warty do portu w Poznaniu,
   6) wjazd do Poznania
      – dla rzeki Warty do Santoku,
      – dla rzeki Warty do Morzysławia,
   7) śluza Morzysław
      – na górnej głowicy dla rzeki Warty do Poznania,
      – na dolnej głowicy dla drogi wodnej do śluzy Lisiogon,
   8) śluza Pakość
      – dla kierunku dla śluzy Lisiogon,

Tabela 2

Lp.	Droga wodna	Zestawy holowane dług.	szer.	wysokość nawodna przy WWŻ	Uwagi
1.	Rzeka Warta od km 68,2 do km 406,6 przy stanie wody na wodowskazie w Poznaniu				
	A. od 200cm do 400cm				
	a) w górę rzeki	450	9,2	2,8	holownik + barki załadowane w pasie pojedynczym lub próżne w pasie podwójnym
	b) w dół rzeki	400	9,2	2,8	
	B. poniżej 200cm				
	a) w górę	400	9,2	2,8	
	b) w dół	350	9,2	2,8	
2.	Droga wodna Wisła-Odra				holownik + barki załadowane w pasie pojedynczym lub próżne w pasie podwójnym
	a) w górę	450	9,2	3,8	
	b) w dół rzeki	400	9,2	3,8	
3.	Droga wodna rzeka Wrta – Kanał Bydgoski				
	A. od km 00,0 do km 57 koniec jez. Gopło	350	9,2	4,2	holownik + barki w pasie pojedynczym
	B. od km 57 do km 146,6 połączenia z Kanałem Bydgoskim	350	4,88	3,65	holownik + barki w pasie pojedynczym

§ 4

Miejsce prób statków i maszyn.

Próby statków i ich maszyn, mogą odbywać się po uzyskaniu zezwolenia wydanego przez Inspektorat, w porozumieniu z administracją drogi wodnej, w miejscu i na zasadach w nim określonych.

§ 5

Prędkość statków.

1. Prędkość statków nie może przekraczać:
   1) na rzece Brdzie
      a) od km 00,0 do km 9,0 – 8 km/godz.
      b) od km 9,0 do km 14,4 – 6 km/godz.
   2) na Kanale Bydgoskim i rzece Noteci Dolnej od km 14,4 do km 226,1 – 12 km/godz.
   3) na drodze wodnej rz. Warta – Kanał Bydgoski
      a) na Kanale Ślesińskim wraz z jez. Gopłem i innymi jeziorami od km 00,0 do km 57,0 – 10 km/godz.
      b) od m. Kruszwica km 57,0 do km 146,6 – 8 km/godz.
   4) na rzece Warcie od Santoku km 68,2 do m. Konin km 406,6 – 12 km/godz.
2. Dla statków sportowych i turystycznych o iloczynie długości i szerokości L × B do 20 m^2 ustala się następujące prędkości:
   1) na rzece Brdzie od km 3,1 do km 14,4 – 20 km/godz.
   2) na pozostałych drogach wodnych – bez ograniczeń

§ 6

Łączność radiotelefoniczna.

Na drogach wodnych wymienionych w § 1, do łączności radiotelefonicznej pomiędzy statkami, śluzami i brzegami ustala się kanał 12 pasma morskiego V częstotliwość 156,600 MHz.

§ 7

Organizacja imprez na wodzie.

1. Organizowanie zawodów sportowych, spływów oraz wszelkich imprez wymagających zgromadzenia 30 kajaków lub 10 innych jednostek pływających oraz zawodów w narciarstwie wodnym i deskach z żaglem, wymaga pisemnego zezwolenia inspektoratu.
2. Wniosek o wydanie zezwolenia powinien być złożony na co najmniej 10 dni przed planowanym rozpoczęciem imprezy i powinien zawierać:
   1) miejsce i czas imprezy,
   2) rodzaj imprezy (zawody, regaty, spływy itp.),
   3) sposób zabezpieczenia,
   4) imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za imprezę i jej kwalifikacje.
3. Inspektorat może odmówić wydania zezwolenia z przyczyn:
   1) nieterminowego złożenia wniosku,
   2) zagrożenia bezpieczeństwa żeglugi.
4. Dla zapewnienia bezpieczeństwa na 10 jednostek biorących udział w imprezie powinna przypadać 1 łódź ratunkowa.

§ 8

Zwolnienie z posiadania przepisów żeglugowych.

1. Zwalnia się z obowiązku posiadania na statku przepisów żeglugowych i szczegółowych przepisów danej drogi wodnej:

1) statki bez stałej załogi,
2) statki turystyczne i sportowe z napędem mechanicznym lub bez takiego napędu o iloczynie długości i szerokości L × B do 20 m^2,
3) przewozy międzybrzegowe.

2. W czasie ruchu i postoju kierownicy statków wymienionych w ust.1. są zobowiązani znać i stosować obowiązujące przepisy żeglugi.

§ 9

Światła zastępcze.

Obowiązek posiadania świateł zastępczych mają tylko te statki, które posiadają odpowiedni wpis w świadectwie zdolności żeglugowej.

§ 10

Wystawianie znaków żeglugowych.

1. Wystawianie znaków żeglugowych na drogach wodnych lub w ich pobliżu bez uzgodnienia z administracją drogi wodnej i inspektoratem jest zabronione.
2. Wewnętrzne oznakowanie portów, nabrzeży-przeładowni i baz remontowych (stoczni) należy do właściciela lub użytkownika w uzgodnieniu z inspektoratem.
3. Realizatorzy budów i robót hydrotechnicznych są zobowiązani do wystawienia oznakowań w uzgodnieniu z inspektoratem i administracją drogi wodnej.

§ 11

Żegluga nocna.

1. Drogi wodne wymienione w § 1 nie są przystosowane do uprawiania żeglugi w porze nocnej.
2. Żegluga w porze nocnej może odbywać się na tych drogach wodnych, których przygotowanie do żeglugi pod względem oznakowania i oświetlenia, zostało dopuszczone przez administrację drogi wodnej i inspektorat.

Regulacja ruchu

§ 12

Ograniczenie żeglugi.

1. Zabrania się uprawiania żeglugi na rzece Warcie przy stanie wody na wodowskazie w Poznaniu powyżej 400 cm (WWŻ).
2. Dopuszcza się na ryzyko właściciela lub użytkownika statku uprawianie żeglugi w okresie zimowej przerwy nawigacyjnej, o ile nie występuje zlodzenie.
3. Ustala się następujące ograniczenie żeglugi na jeziorach i zbiornikach wodnych stanowiących odcinki dróg wodnych:
   1) dla kajaków, gdy prędkość wiatru przekracza 5 m/sek.
   2) dla łodzi otwartych sportowych, turystycznych, rybackich i roboczych o pow do 20 m^2, gdy prędkość wiatru przekracza 7 m/sek.
   3) dla łodzi motorowych z pokładem zamkniętym o powierzchni do 20 m^2, gdy prędkość wiatru przekracza 9 m/sek.
   4) dla wszystkich statków o powierzchni od 20 m^2 do 100 m^2, gdy prędkość wiatru przekracza 12 m/sek.
   5) dla statków z pokładem zamkniętym o powierzchni powyżej 100 m^2, gdy prędkość wiatru przekracza 18 m/sek.

Jeżeli siła wiatru przekroczy podane w pkt 1-5 prędkości, statki powinny przerwać żeglugę i wpłynąć do najbliższego portu, przystani lub schronić się blisko brzegu, z którego wieje wiatr.

§ 13

Uciążliwe miejsca.

1. Na niżej wymienionych odcinkach dróg wodnych obowiązuje zakaz wyprzedzania wszystkich statków:
   1) Droga wodna Wisła – Odra
      a) od km 10,0 do km 14,40
      b) od km 105,00 do km 106,30
      c) od km 136,24 do km 141, 30
      d) od km 176,20 do km 177,30
   2) Droga wodna rz. Warta – Kanał Bydgoski
      a) od km 00,0 do km 0,800
      b) od km 57,00 do km 58,00
      c) od km 116,0 do km 117,0
2. Na statkach, zestawach pchanych, holowanych i innych obiektach pływających o długości większej niż 50 m, należy wystawić w części dziobowej obserwatora na czas przepływania odcinków wymienionych w ust. 1, mającego łączność z kierującym statkiem, w celu przekazywania informacji.

§ 14

Zakaz kotwiczenia, wleczenia łańcuchów i używania bumsztaków.

1. Oprócz miejsc oznakowanych zakazem kotwiczenia, zakaz kotwiczenia, wleczenia kotwic, łańcuchów i używania bumsztaków obowiązuje na niżej wymienionych odcinkach dróg wodnych.
   1) Droga wodna Wisła-Odra od km 14,4 do km 38,9
   2) Droga wodna rz. Warta – Kanał Bydgoski
      a) od km 00,00 do km 8,52
      b) od km 21,5 do km 32,0
      c) od km 121,9 do km 146,6
2. W czasie ruchu statków na odcinkach dróg wodnych wymienionych w ust. 1, kotwice powinny być tak zabezpieczone, aby nie nastąpiło przypadkowe ich opuszczenie do wody.

§ 15

Sygnały dźwiękowe zestawów holowanych.

Pomiędzy statkiem holującym, a statkami holowanymi, stosuje się następujące sygnały dźwiękowe:

1) jeden krótki, dwa długie, jeden krótki – rozpoczęcie jazdy, podniesienie kotwicy,
2) jeden długi, trzy krótkie, jeden długi – przygotowanie do zakończenia jazdy,
3) jeden długi, trzy krótkie – rzucenie kotwicy,
4) jeden krótki dwa długie – zrzucenie holu.

§ 16

Postój statków.

1. Na drogach wodnych:
   a) rz. Warta
   b) Wisła-Odra
   c) rz. Warta – Kanał Bydgoski od km 0,0 do km 57,0
   dopuszczalne jest ustawianie statków w dwóch rzędach obok siebie po jednej stronie szlaku żeglowego.
   Przy takim ustawieniu strona przeciwna powinna być wolna.
2. Na drodze wodnej rz. Warta – Kanał Bydgoski od km 57,0 do km 146,6 dopuszczalne jest ustawienie statków tylko w jednym rzędzie i to tylko po jednej stronie szlaku żeglownego.
3. Postój statków czasowo wyłączonych z eksploatacji poza basenami portów, jest dozwolony na następujących odcinkach dróg wodnych:

1) Droga wodna Wisła-Odra
a) od km 10,45 do km 10,72 przy prawym brzegu
b) od km 11,20 do km 11,32 przy prawym brzegu
c) od km 12,40 do km 12,50 przy prawym brzegu
2) Droga wodna rzeka Warta – Kanał Bydgoski
a) od km 0,516 do km 0,800 przy prawym brzegu

Statki zgrupowane na postojach wymienionych w pkt 1 i 2, powinny być pod stałą obserwacją osoby, o kwalifikacjach zatwierdzonych przez inspektorat.

4. Postój statków administracji drogi wodnej, inspekcyjnych i pożarniczych wyznacza się na drodze wodnej Wisła-Odra od km 6,2 do km 6,36 przy brzegu lewym (stara śluza).
5. Postój zimowy.
1) Statki lub scalone materiały pływające albo inne obiekty mogą być zgrupowane na postój zimowy poza portami lub bazami remontowymi po uzgodnieniu z administracją drogi wodnej i inspektoratem.
2) Statki zgrupowane na zimowiskach powinny mieć zapewniony stały dozór osób mających wymagane przepisami kwalifikacje.
3) Osobą odpowiedzialną za bezpieczeństwo na postoju zimowym jest kierownik zimowiska, wyznaczony imiennie przez właściciela lub użytkownika statków.
6. Postój statków jest zabroniony następujących odcinkach dróg wodnych:
1) Droga wodna Wisła-Odra
a) od km 11,68 do km 12,02 na całej szerokości
b) od km 105,00 do km 106,30 na całej szerokości
c) od km 136,20 do km 141,30 na całej szerokości
d) od km 176,25 do km 177,30 na całej szerokości
2) Droga wodna rzeka Warta – Kanał Bydgoski
a) od km 116,20 do km 117,00 na całej szerokości

§ 17

Ruch i postój tratw.

1. Składowanie drewna na wodzie jest dozwolone na rzece Brdzie na niżej wymienionych odcinkach:
a) od km 4,3 do km 5,0 wzdłuż brzegu lewego,
b) od km 4,3 do km 4,7 wzdłuż prawego brzegu,
c) od km 5,6 do km 6,2 wzdłuż brzegu lewego,
d) od km 5,7 do km 5,2 wzdłuż prawego brzegu.

Miejsca te powinny być oprócz zakazu wytwarzania fali, oznakowane tablicami wskazującymi właściciela drewna.

2. Drewno magazynowane w wodzie powinno być składowane pomiędzy brzegiem a palami wyznaczającymi skraj szlaku żeglownego oraz pod opieką dozorców. Pomiędzy palami powinny zbyć zamocowane kloce drewna (tzw. obory), zabezpieczające składowane drewno przed wypływaniem na szlak żeglowny. Jeden dozorca może dozorować składowane drewno na odcinku rzeki nie dłuższym niż 1 km.
3. Spławianie drewna w postaci tratw jest dozwolone na odcinku rzeki Brdy od km 2,8 do km 6,2, wyłącznie przy pomocy holownika tylko w porze dziennej. Długość zestawu holowniczego od dziobu holownika do końca holowanego drewna nie może przekraczać 70 m, a szerokość nie może być większa niż 5 m.
4. Na holowanych tratwach powinna znajdować się przynajmniej jedna osoba załogi wyposażona w:
a) założona na sobie kamizelkę ratunkową
b) kolce (raki) na butach
c) siekierę
d) bosak
e) 10 mb drutu niskowęglowego o średnicy 4-6 mm
f) 10 skobli stalowych
g) od strony szlaku żeglownego na początku i końcu tratwa powinna być oznakowana czerwona flagą lub tablicą.
5. Swobodnie pływające kloce drewna na odcinku rzeki Brdy od km 1,05 do km 6,2 powinny być niezwłocznie usuwane przez właściciela drewna.

Przewozy międzybrzegowe

§ 18

Postanowienia ogólne.

1. Uruchomienie na drodze wodnej, jeziorze lub zbiorniku wodnym przewozu promowego między przeciwległymi brzegami, jest dozwolone po spełnieniu następujących warunków:
1) uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego zgodnie z przepisami prawa wodnego,
2) zarejestrowanie promu w inspektoracie Żeglugi Śródlądowej w Bydgoszczy,
3) uzyskanie świadectwa zdolności żeglugowej.
2. Warunki określone w ust.1 pkt 1,2 i 3 dotyczą przewozów mających stałe urządzenia techniczne na brzegach, w wodzie lub nad wodą.
3. Przewozy niestałe – łodziowe mogą być uruchomione po spełnieniu następującego warunku:
– zarejestrowanie łodzi i uzyskanie świadectwa zdolności żeglugowej zgodnie z ust. 1 pkt 2 i 3.

§ 19

Wyposażenie promów i łodzi przewozowych.

1. Promy powinny posiadać instrukcję obsługi przewozu międzybrzegowego zatwierdzona przez inspektorat.
2. Prom powinien być wyposażony zgodnie z zapisem w świadectwie zdolności żeglugowej.
3. Łodzie o powierzchni pokładu do 20 m^2 służące do przewozu osób powinny być niezatapialne i wyposażone w:
1) ławeczki dla pasażerów z oparciem o wysokości 50 cm, rozmieszczone wzdłuż burt łodzi. Miejsca siedzące powinny być dla wszystkich pasażerów,
2) wiosło pychowe długie,
3) dwa wiosła pojazdki z dulkami,
4) bosak,
5) czerpak do wylewania wody,
6) koło ratunkowe atestowane z cienką linką rzutką,
7) kotwicę zamocowaną na łańcuchu lub linie włókiennej o długości 15 m,
8) linkę ratowniczą z uchwytami zamocowaną dookoła łodzi.
4. Promy i łodzie służące do przewozów międzybrzegowych powinny być oznakowane dodatkowo przez wymalowanie części nawodnych farbą koloru pomarańczowego.

Uprawianie żeglugi przez statki turystyczne i sportowe

§ 20

1. Na każdej przystani statków turystycznych i sportowych powinien znajdować się:
1) regulamin zawierający przepisy porządkowe obowiązujące

na przystani wywieszony w widocznym miejscu,
2) zbiór przepisów o uprawianiu żeglugi na śródlądowych drogach wodnych.
2. Na każdej przystani powinien być prowadzony dziennik zawierający następujące dane:
1) nazwę i rodzaj statku oraz numer rejestracyjny,
2) imię i nazwisko kierownika statku oraz członków załogi,
3) rodzaj i numer dokumentu uprawniającego do żeglugi,
4) datę i godzinę wypłynięcia i powrotu oraz stan pogody,
3. Korzystanie ze staków turystycznych i sportowych jest zabronione:
1) dzieciom do lat 14 bez opieki osób pełnoletnich,
2) osobom nietrzeźwym,
3) w razie grożącego niebezpieczeństwa z powodu złych warunków atmosferycznych.

§ 21

1. Lokalizacja wszystkich nabrzeży, pomostów stałych i pływających powinna być uzgodniona z administracją drogi wodnej.
2. Wszelkiego rodzaju pływające i stałe pomosty oraz nabrzeża znajdujące się na przystaniach, powinny być corocznie przed rozpoczęciem użytkowania sprawdzone pod względem stanu technicznego, a protokół tych oględzin powinien znajdować się na przystani.
3. Pomosty powinny być wyposażone w:
a) koło ratunkowe z linką rzutką
1 koło na 30 m pomostu lub nabrzeża,
b) drabinkę umożliwiającą wyjście z wody
1 drabinka na 30 m pomostu lub nabrzeża,
c) linkę ratownicza wokół pomostu, jeżeli głębokość przy pomoście jest większa niż 1 m.
4. Na przystaniach powinna znajdować się zdatna do użytku oznakowana łódź ratunkowa z kompletnym wyposażeniem.
5. Osobą odpowiedzialną za bezpieczeństwo na przystani jest jej kierownik, wyznaczony imiennie, posiadający uprawnienia żeglugowe co najmniej:
a) żeglarza jachtowego,
b) sternika motorowodnego,
c) bosmana żeglugi śródlądowej.
6. Przepisy § 20 i 21 ust.1, 2, 3 i 4 mają zastosowanie do obozów i zgrupowań, organizowanych celem uprawiania żeglugi na śródlądowych drogach wodnych.

§ 22

Wyposażenie w środki ratunkowe.

1. Statek turystyczny lub sportowy powinien być wyposażony w pasy lub kamizelki ratunkowe, w ilości odpowiadającej liczbie osób znajdujących się na statku. Jeśli warunki na to pozwalają – w koło ratunkowe.
Wymienione środki ratunkowe powinny posiadać aktualne atesty.
2. Przepis ust.1 nie dotyczy wyścigowych łodzi wiosłowych i kajaków wyścigowych, które powinny być oznakowane na zewnątrz w części dziobowej dużą literą „W".
3. Osoby przebywające na statku, nie posiadające karty pływackiej albo patentu oraz dzieci do lat 10, obowiązane są w czasie ruchu statku mieć na sobie założone pas lub kamizelkę ratunkową.
4. Żeglarz na desce z żaglem, narciarz wodny, są zobowiązani do posiadania założonej na siebie co najmniej kamizelki ratunkowej lub asekuracyjnej.

§ 23

Uprawianie narciarstwa wodnego.

1. Uprawianie narciarstwa wodnego dozwolone jest w odległości nie mniejszej niż 30 m od brzegów i porostów brzegowych (z wyjątkiem rozpoczęcia i zakończenia jazdy) na niżej wymienionych odcinkach dróg wodnych:
1) jezioro Pątnowskie – jego zachodnia część
2) jezioro Mikorzyńskie – od km 12,0 do km 16,0
3) jezioro Ślesińskie – od km 17,25 do km 21,5
4) jezioro Gopło – od km 32,1 do km 32,1 do km 34,0
5) jezioro Gopło – od km 49,0 do km 56,5
6) jezioro Mielno – od km 84,1 do km 88,8
7) jezioro Pturek – od km 102, 0 do km 104,2
8) zalew Jeziorsko – od km 483,45 do km 497,45 rzeki Warty
2. Inspektorat z urzędu może wydawać zakaz jazdy na nartach lub podobnym sprzęcie, gdyby stanowiło to zagrożenie bezpieczeństwa żeglugi.

§ 24

Ograniczenie żeglugi statków turystycznych i sportowych.

Na drogach wodnych zabrania się statkom turystycznym i sportowym:
1) przepływania przed dziobem innych statków, w szczególności pasażerskich i towarowych w odległości mniejszej niż 50 m,
2) płynięcia za rufą innego statku w odległości mniejszej niż 50 m za wyjątkiem mijania i wyprzedzania,
3) pływanie w złych warunkach atmosferycznych jak:
ograniczenie widoczności, silny wiatr i wysoka fala,
4) statkom żaglowym podpływania do śluz przy postawionych żaglach na odległość mniejszą niż 50 m.

Przepisy dodatkowe

§ 25

Uprawianie rybołówstwa.

1. Postój statków rybackich, zastawianie sprzętu do łowienia ryb nie może stwarzać przeszkody dla żeglugi.
2. Statki rybackie zajęte połowem i sprzęt połowowy wystawiany na drogach wodnych, powinien być w dzień i w nocy oznakowany zgodnie z obowiązującymi przepisami żeglugowymi.
3. W przypadku niezbędnej konieczności podyktowanej specjalnymi warunkami odłowu ryb, zezwala się na krótkotrwałe przegradzanie szlaku żeglownego sieciami rybackimi, pod warunkiem stałego dozorowania zestawionej w ten sposób sieci przez dyżurnego rybaka, zaopatrzonego w łódź oraz sprzęt sygnalizacyjny, zgodny z obowiązującymi przepisami żeglugowymi. Na sygnał zbliżającego się statku, sieć stanowiąca przegrodę, powinna być usunięta dla umożliwienia swobodnego przejazdu.

§ 26

Prace podwodne i płetwonurkowanie.

1. Statki zajęte pracami podwodnymi lub miejsca prowadzonych prac podwodnych, powinny być oznakowane dodatkowo zgodnie z obowiązującymi przepisami, znakami określającymi wykonywanie prac podwodnych.
2. Płetwonurkowanie może się odbywać wyłącznie w miejscach nie zagrażających bezpieczeństwu przy asekuracji statku, oznakowanego dodatkowo znakiem określonym obowiązującymi

przepisami dla statku zajętego pracami podwodnymi.
3. Inne statki przepływające w pobliżu statków noszących oznakowanie wymienione w ust. 1 i 2 powinny zmniejszyć prędkośc i zachować szczególną ostrożność oraz w miarę możliwości, jak największą odległość.

§ 27

Uprawnienia żeglugi pasażerskiej.
1. Miejsca do wsiadania i wysiadania pasażerów statków powinny być do tego odpowiednio przystosowane i oznakowane.
2. Lokalizacja przystani pasażerskich powinna być uzgodniona z inspektoratem i administracją drogi wodnej.
3. Przystań powinna mieć bariery zabezpieczające i wejścia na statek zgodne z przepisami bezpieczeństwa oraz zamknięcia tych wejść, gdy statek jest w rejsie.
4. Załogi obsługujące przystań obowiązane są zapewnić bezpieczeństwo i pierwszą pomoc pasażerom korzystającym z przystani.
5. Wsiadanie i wysiadanie pasażerów powinno się odbywać pod nadzorem członka załogi statku lub obsługi przystani.
6. Zabrania się siadania i wysiadania pasażerów przez inny statek oraz w czasie postoju w śluzach.
7. Na statku w miejscach dostępnych dla pasażerów powinny być wywieszone przepisy porządkowe.
8. Statki przewożące pasażerów nie mogą holować, ani pchać innych statków.
9. Właściciele lub użytkownicy statków uprawiający żeglugę pasażerską, obowiązani są corocznie, przed rozpoczęciem przewozów, poddać kontroli inspektoratu, gotowość statku i przystani oraz uzgodnić z inspektoratem rozkład rejsów statku.

§ 28

Przewóz materiałów niebezpiecznych.
Na drodze wodnej Wisła-Odra od km 9,0 do km 14,0 przewóz materiałów niebezpiecznych wymaga każdorazowo zezwolenia inspektoratu.

Przepisy końcowe

§ 29

Tracą moc obowiązującą:
1. Zarządzenie Inspektora Żeglugi Śródlądowej w Bydgoszczy z dnia 27 marca 1976 r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych.
   a) Dz.Urz.WRN w Bydgoszczy nr 6, poz.49 z 1976 r.
   b) Dz.Urz.WRN w Poznaniu nr 4, poz.23 z 1976 r.
   c) Dz.Urz.WRN w Koninie nr 1, poz.13 z 1977 r.
2. Zarządzenie Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Bydgoszczy z dnia 09.07.1992 r. w sprawie wyposażenia statków turystycznych i sportowych oraz bezpieczeństwa na przystaniach przeznaczonych dla tych statków.
3. Zarządzenie Zarządu Okręgowego Dróg Wodnych w Poznaniu z dnia 10.03.1953 r. w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących przewozów wodnych międzybrzegowych na śródlądowych drogach wodnych (Dz.Urz. WRN w Bydgoszczy nr 9 z dnia 1.05.1953., poz.38).
4. Zarządzenie Rejonu Dróg Wodnych w Bydgoszczy z dnia 1.08.1956 r. i Rejonu Dróg Wodnych w Płocku z dnia 30.07.1956 r. w sprawie przewozów międzybrzegowych na śródlądowych drogach wodnych podległych Rejonowi Dróg Wodnych w Bydgoszczy (Dz.Urz. WRN w Bydgoszczy nr 7 z 1.09.1956 r., poz.28).

§ 30

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Kierownik Inspektoratu
(–) inż. Jerzy Słomiński

– 56 –

Obwieszczenie Wojewody Poznańskiego

z dnia 7 kwietnia 1994 r.

o sprostowaniu błędu.

Na podstawie § 14 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 października 1990 r. w sprawie zasad i trybu wydawania i rozpowszechniania wojewódzkich dzienników urzędowych prostuje się błąd drukarski w Zarządzeniu Wojewody Poznańskiego o ogłoszeniu Międzygminnego Związku Ciepłowniczego (Dz.Urz. Nr 4, poz. 39) w ten sposób, że dodaje się pominięty w druku nagłówek w brzmieniu „WOJEWODA POZNAŃSKI Poznań, dnia 14 marca 1994 r.”

(–) Włodzimierz Łęcki

Warunki prenumeraty

Dziennika Urzędowego Województwa Poznańskiego na rok 1994

- Opłata za prenumeratę Dziennika Urzędowego Województwa Poznańskiego rocznie ze skorowidzem wynosi 180 000,–
- Pisemne zamówienia należy składać w Administracji Dziennika Urzędowego; Urząd Wojewódzki w Poznaniu, ul. Kościuszki 93 pok. PI 11, tel. 541-409.
- Opłata za prenumeratę powinna być uiszczana z góry.
- Zastrzega się prawo do zmiany opłaty za prenumeratę.
- Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów Dziennika zgłaszać należy na piśmie do Administracji Dziennika niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.
- Rachunków nie wysyła się.

Wydawca: Wojewoda Poznański

Redakcja: Wydział Organizacji i Nadzoru Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu, aleja Niepodległości 16/18, tel. 541-376

Redaktor Naczelny: Kazimierz Skorupa

Administracja i stały punkt sprzedaży Dziennika Urzędowego: Urząd Wojewódzki, ul. Kościuszki 93, pok. PI 11 tel. 541-409

Sprzedaż Dziennika Urzędowego w godz. 9⁰⁰-12⁰⁰

Konto: NBP – Oddział Okręgowy w Poznaniu nr 63047-39-223-1

Tłoczono z polecenia Wojewody Poznańskiego w Międzywojewódzkim Ośrodku Doskonalenia Kadr Administracji Rządowej w Poznaniu, ul Wiśniowa 13

Zlecenie Nr 10 / 94

Nakład 300 egz.

ISSN 0551-6692

Cena – 13 000 zł